

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
prosinec 2025

Slovo na cestu

A máme tady prosinec. Měsíc, který není pro křesťana vůbec jednoduchý. Velkou část prosince vyplňuje adventní doba, která je přípravou na narození našeho Spasitele. Tak je to v kostelích, v našich domovech a především v našich srdcích.

Ale jakmile jdeme do města, na náměstí nás vítají vánoční trhy, plně nazdobený vá-

noční strom, vůně medoviny a perníků. Zatímco v kostele na rorátech zpíváme adventní písně, v obchodech na nás působí vánoční atmosféra s vánočními koledami a bohatou výzdobou. V práci se většinou dohání, co se nestihlo, aby se vylepšila výrobní statistika. Naplno frčí firemní večírky a obchody dávají šanci nakoupit dárky i o nedělích. No, to je chaos, že by se jeden z toho zbláznil.

Víte, co mám v těchto prosincových dnech rád? Když procházím městem, z každého obchodu zní jiná koleda, z náměstí se ozývá nekonečné zvonění zvonku. Když otevřu boční dveře našeho kostela, až mě v ruce zamrazí ledová klika; vstoupím dovnitř, dveře se zabouchnou a mě obestře posvátné ticho. To jsou chvíle, kdy zažívám radost z toho, že jsem křesťanem, že mám jistotu, o kterou se mohu opřít. A tady uvnitř kostela si uvědomím, že i ten rambajz venku je vlastně jakési adventní úsilí lidí, kteří o Kristu nevědí.

A pak se dočkáme Štědrého večera, kdy spolu s anděly po „půlnoční“ zazpíváme „*Sláva na výsostech Bohu...*“. A zatímco naši nevěřící přátelé usedají k pohádkám, k cukroví, vyrážejí na hory a na návštěvy, nám v kostele začíná „vánoční maraton“, kdy chceme oslavit tajemné narození Spasitele ve společenství modlitby věřících při bohoslužbách. A pak i my můžeme usednout k pohádkám a cukroví, zajít na návštěvu našich blízkých, vyrazit na hory nebo si jen tak užívat vánoční atmosféry u nazdobeného stromčku.

Milí čtenáři, kteří jste se dočetli až do konce tohoto zamyšlení, přeji v srdci prožitou adventní dobu a naplno prožité Vánoce s narozeným Spasitelem.

Marek Chovanec, jáhen

Adventní modlitba

Dobrý Bože, v čase adventu očekáváme příchod tvého Syna.

Očekáváme toužebně každým okamžikem, že zaklepe na dveře našeho srdce a že je otevře své lásce.

Očekáváme také jeho příchod na konci časů, kdy se všechno naplní jeho spásou.

Očekáváme přicházejícího, a přece víme, že už je tu s námi.

Prosíme tě, aby k nám Ježíš přišel tak, abychom skutečně došli k sobě samým. Často totiž nebýváme u sebe doma a v myšlenkách se touláme někde docela jinde.

Dej, ať je pro nás tento adventní čas dobou požehnání, ve které se vrátíme do vlastního nitra a začneme prožívat přítomný okamžik. Dej, ať nám čekání na tvého Syna otevře doširoka srdce, aby mohl

skutečně vstoupit a přebývat v něm. Ať se nás dotkne touha po spáse, jež k nám přišla ve tvém Synu a stále k nám touží přicházet.

V tento adventní čas proměň naše závislosti, které nás pořád ještě drží v zajetí, v hlubokou touhu. Daruj nám jistotu, že v touze po příchodu tvého Syna je on sám již přítomen mezi námi a že plní naše srdce svou láskou.

Anselm Grün (Moje modlitební kniha)

Obsah čísla

► **Slovo na cestu** / Marek Chovanec, jáhen ► **Adventní modlitba** ► **Zajímá nás** / Jaký je původ růžové barvy v liturgii? ► **Podobenství o marnotratném synu** / Cesta do srdce křesťanství (11. díl) ► **Klub sv. Anežky** ► **K zamyšlení** / Vzpomínka, která probouzí naději ► **Vánoční knižní tipy** ► **Centrum pro rodinu** ► **Dětem** / Roráty s Jezulátkem ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Charita Opava** ► **Kostel sv. Janů** ► **Vánoce s Mary's Meals** ► **Pozvánky** / Ples opavských farností; Vánoční výstup na věž sv. Hedviky ► **Betlémské světlo** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Jaký je původ růžové barvy o radostných nedělích v adventu a v postu?

Použití růžové barvy během liturgie čtvrté neděle postní (tzv. Laetare) vychází ze starobylého obřadu žehnání Zlaté růže při papežské stacionární bohoslužbě konané v římské bazilice sv. Kříže Jeruzalémského. Taková pozlacená růže ze stříbrného plechu bývala ve středověku specifickým papežským darem a projevem přízně vůči nejvýznamnějším osobnostem, především králům a princům. Od konce 18. století je užívána jako příležitostné ocenění nejvýznamnějších poutních svatyní.

Od 16. století se při tomto obřadu začala analogicky používat jako patřičná liturgická barva „barva růže“ (color rosaceus), nikoliv však prostý růžový odstín (roseus), což je dodnes spojeno s komplikací, o jaký odstín přesně jde. Z liturgického hlediska – s odkazem na radostný obsah slavené bohoslužby shrnuté do úvodní antifony *Laetare Jerusalem* (Iz 66,10) – může tuto skutečnost akcentovat i obvyklá postní fialová barva posunutím své intenzity ve prospěch světlejší jako možná narážka na blížící se červánky velikonočního jitra. V baroku se proto příležitostně roucha zhotovovala v „barvě Jitřenky“ (color aurorus) podle posledního zářícího objektu (hvězdy, planety) na časné ranní obloze; taková barva však odpovídala spíše červeno-oranžové.

Fialová barva patří mezi komplikované barvy. Protože vzniká mísením červené a modré, může mít v sobě oba extrémy, tj. být příliš radostně světlá (červená), nebo naopak smutně tmavá (modrá). Ve středověku jí zpočátku odpovídal drahocenný purpur (color purpureus), v němž převažují temně červené odstíny. Z tohoto důvodu by liturgická růžová barva měla být jeho světlejší variantou, tj. temně růžová, o níž některé liturgické spisy mluví jako o barvě uschlé růžové růže (rosa sicca). Vzhledem k naší západní mentalitě by se duchovní měli varovat především užití příliš světlé růžové barvy, která vzbuzuje nesprávné asociace a mohla by tak liturgii poloviny postního času připravit o její vážnost.

Praxe analogického užití stejné růžové barvy o 3. neděli adventní (Gaudete) je nepoměrně mladšího data; její užití bylo kodifikováno až papežským dekretem z konce listopadu 1901.

Radek Martinek

Zdroj: <https://www.liturgie.cz/clanky/a/ruzova-barva-v-liturgii>

Podobenství o marnotratném synu

Cesta do srdce křesťanství

11. díl: Starší syn

Milí přátelé Božího slova,

minule jsme společně doputovali až na konec příběhu mladšího syna. Nyní tento příběh opustíme a soustředíme se, spolu se svatým Lukášem, na staršího syna.

Když se tento syn vrací z otcova pole, zaslechne, jak obyvatelé otcova domu hrají na hudební nástroje a tančí. Oba synové tedy k otci přicházejí z pole (mladší ze zneužívaného, devastovaného pole hospodáře – ďábla, starší z dobře využívaného, zušlechtovaného pole hospodáře – Boha) a oba věnují pozornost nejprve služebníkům, než se setkají se samotným otcem (vzpomeňme, jak mladší syn říká ještě na prasečím poli sám sobě:

„Jak mnoho nádeníků mého otce má víc než dost chlebě a já tady hynu hladu!“ – v. 17). To jsou další prvky podobnosti obou synů. Lukáš tak ukazuje to, že rozdílem mezi oběma bratry je především to, že mladší syn prošel krizí. Ta měla zásadní podíl na vyčištění a uzdravení jeho vztahu k otci. Starší syn naproti tomu neprožil žádné utrpení a neměl tím pádem ani žádnou potřebu svůj vztah k otci měnit.

Nejspíš proto nechce vejít do domu k otci, i když zatím ani

netuší, že se mladší syn vrátil domů. Místo toho zastavuje jednoho z otcových sluhů a pátrá, co se stalo. Odpověď služebníka obsahuje hned několik věcí, které mohly staršího syna pořádně namíchnout: to, že mluví o mladším synovi jako o jeho bratrovi; to, že otec nechal kvůli mladšímu synovi zabít dobře krmené zvíře, které bylo určeno pro hostiny, tedy důležité události rodinného života; to, že otec s celým domem hned slaví a že nepočkali, až se starší syn vrátí, jako by ho úplně ignorovali; to, že se takto příchod mladšího syna z jeho hlediska přeceňuje. Výsledkem je, že *„se rozhněval a nechtěl jít dovnitř“* (v. 28).

Hned nato vychází k synovi sám otec a prosí ho, aby šel oslavovat s nimi. Odpověď staršího syna však je výtka adresovaná otci: *„Podívej, všechny ty roky ti sloužím (jako otrok) a ani jednou (jsem) tvé nařízení neobešel a mi (jsi) nikdy nedal (ani) kůzle, abych (mohl) se svými přáteli slavit. Ale jakmile tenhle tvůj syn, který prožral tvé živobytí s nevěstkami, přišel, porazil jsi (pro) něj vykrmeného býčka.“* (v. 29 a 30).

U této výtky se nyní zastavme. Ona nám totiž odhaluje skutečný stav vztahu staršího syna k otci i mladšímu bratrovi.

1. Tak především: starší syn říká, že otci sloužil jako otrok. To však po něm otec nikdy nechtěl. Už předtím jsme (v otcově postoji k mladšímu synu) viděli, že naopak dával synům plnou svobodu.
2. Syn nepřestoupil ani jediný otcův příkaz. To však není postoj syna. Je to spíše postoj někoho, kdo se bojí šéfa nebo přepočlivého úředníka či otroka. Otec tedy byl pro syna v lepším případě přísný šéf, v horším případě krutovládce.
3. V okamžiku, kdy ho na začátku podobenství mladší syn žádá o své dědictví, rozdělil otec celý majetek oběma synům. To ostatně připomíná staršímu synovi i v poslední větě celého podobenství: „*Všechno mé je tvé*“ (v. 31). Když tedy nyní starší syn otci vytýká, že mu nedal ani kůzle, aby mohl slavit se svými přáteli, je jeho výtku nesmyslná: proč by mu otec měl dávat něco, co mu dávno patří? Na této výtce vidíme to, že starší syn nikdy vnitřně nepřijal svůj podíl dědictví a veškerou starost o něj přenechal otci. Snad nevěřil vlastním schopnostem, že by dokázal dobře hospodařit, nebo se bál jít do podnikání z jiného důvodu. Nebo mu bylo prostě dobře tam, kde byl, a nechtěl měnit svou pozici v otcovském domě. Měl díky tomu stále důvod být zatrpklý vůči otci a „osudu“ a nepřátelský vůči bratru. Nejspíš v tom byla kombinace všech těchto důvodů. Mimochodem, starší syn nepřijal ani to, že otec dal část dědictví mladšímu synu. Říká přece „*tenhle tvůj syn, který prožral tvé živobytí s nevěstkami*“, neříká „*své živobytí*“ (viz v. 30). Je v tom paradox: starší syn, který tak přehnaně úzkostlivě dodržuje otcovy příkazy, nectí jeho vůli věnovat svůj majetek, komu on chce. Velmi to připomíná podobenství *O dělnících na vinici*, kde je hospodáři vytýkáno, že dal stejnou odměnu těm, kdo pracovali jedinou hodinu. Hospodář na to odpovídá slovy, která by mohl říci i otec staršímu synovi: „*Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chci? Anebo závidíš, že jsem dobrý?*“ (Mt 20,15).
4. Následně otci vytkne, že upřednostňuje někoho, kdo si to opravdu nezaslouží: toho lumpa, kterého odmítá přijímat za svého bratra a který se k otci zachoval opravdu hnusně a pak si všechno utratí kdoví kde a s kdovíkým. Tuto výtku syn dále rozvíjí ve své fantazii, a tak si přimyslí prostitutky, o kterých není v popisu života mladšího syna v daleké zemi ani čárka. Starší syn je tedy typickým příkladem postoje, který nazýváme „*přání otcem myšlenky*“.

Z toho všeho vyplývá to, že starší syn bral otce jako nepřejícího šéfa, nadřuzujícího svému mazánkovi, a ne jako milujícího otce.

Nakonec se ještě podívejme na otcovu odpověď staršímu synovi. Ta se skládá ze dvou částí: reakce na synovy výtky a z motta celého podobenství.

Nejprve tedy otec odpovídá přímo na synovy výtky slovy: „*Dítě, ty jsi navždy se mnou a všechno mé je tvé*“. Dalo by se také přeložit „*Dítě, ty jsi pořád se mnou*“ (tak, jak to dělá např. liturgický překlad), ale mně se v této větě líbí více slovo „*navždy*“. Odpovídá totiž

více symbolické rovině, v níž je otec symbolem Boha a synové symbolem hříšníků. Tak nám Bůh říká prostřednictvím otce, že je stále s námi, i když se k němu chováme stejně hrozně, jako synové z podobenství. Chce s námi být navždy, až na věčnost.

Poslední verš podobenství „*ale máme povinnost slavit a radovat se, protože tvůj bratr byl mrtvý a je živ, byl ztracený a je nalezen*“, tvoří spolu s prvními dvěma verši patnácté kapitoly rámec celého podobenství. Celou patnáctou kapitolu bychom mohli zkrátit na tyto tři verše: „*Přicházeli k němu samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: »Přijímá hříšníky a jí s nimi!«*“ (v. 1 a 2) a on jim odpověděl: „*Máme povinnost slavit a radovat se, protože hříšníci byli mrtví a jsou živi, byli ztraceni a jsou nalezeni*“ (viz v. 32). To však Lukáš nestačilo a cítil potřebu ilustrovat tato Ježíšova slova třemi podobenstvími: O ztracené ovci, O ztracené minci a O marnotratném synu.

Je zajímavé a pro celé podobenství důležité, že řecké slovo „*dei*“ (čti „*dei*“ – sluší se, je nutné), které v našich biblích překládáme jako „*máme proč (se veselit a radovat)*“ (Český ekumenický překlad a Liturgický překlad), či „*slušelo se přece (veselit se a radovat)*“ (Jeruzalémská bible) je formou slova „*deō*“ (čti „*deō*“). To doslova znamená „*svázat, přivázat, nebo přivázat se k sobě*“. Lukáš tím chce říci, že jako křesťané jsme doslova zavázáni radovat se z obrácení hříšníka. Není to tedy něco, co bychom si mohli vybrat, nějaký přívažek, bonus k naší víře. Je to naopak závazek, který jsme přijali na křtu, stejně jako láska k Bohu a lidem, nebo to, že máme žít podle desatera. Nejde zde totiž o maličkost, ale o vzkříšení, vždyť „*byl mrtvý a je živ*“ a o nalezení ztracené ovce (viz. Lk 15,4-7) „*byl ztracený a je nalezen*“.

Takový výklad závěru podobenství podtrhuje i to, že slovo „*starší*“ ve slovním spojení „*starší syn*“ zní v řečtině „*πρεσβύτερος*“ (čti „*presbyteros*“). Právě z tohoto slova pochází výraz: „*presbyter*“, který byl používán prvními křesťany, stejně jako židy, pro označení představeného náboženské obce. Některými církvemi je v tomto smyslu používán dodnes. To znamená jednu důležitou věc: otcova řeč je určena nejen synovi nebo těm, koho Kristus svým stolováním s hříšníky pohoršoval, ale všem nám křesťanům, a především představeným křesťanských obcí, kteří mají být pro ostatní vzory. Jak už jsme si řekli v jednom z minulých dílů, podobenství O láskyplném otci a zlých synech má otevřený konec. Nevíme, zda se mladší syn skutečně polepšil, nebo zda starší syn nakonec vstoupil do otcova domu. To, jak tyto příběhy skončí, záleží na nás: to my jsme syny z podobenství a evangelijní příběhy obou synů jsou zásadní otázkou našich životů: vrátíš se někdy skutečně a natrvalo k Otci?

Tuto základní otázku doplňují další: Dokážeš se učit ze svých hříchů? Přispívá toto poučení k tvé proměně? Jak se proměňuje tvé vnímání Boha? Jaký je ve skutečnosti tvůj vztah k Bohu? Je pro tebe skutečně milujícím otcem, nebo spíše náročným zaměstnavatelem? Byl bys schopen radovat se z opravdové změny někoho, s jehož myšlením, jednáním či způsobem života naprosto nesouhlasíš? Jinými slovy: jsi schopen naplnit závazek radosti z obrácení jakéhokoliv hříšníka?

Milí přátelé Božího slova, došli jsme spolu až na konec našeho podobenství. Rád bych však ještě přidal několik krátkých úvah nad tím, jak různě můžeme toto podobenství chá-

pat. Mohlo se totiž stát, že pro stromy jsme přestali vnímat celý les, jinými slovy, že pro detaily jednotlivých částí našeho seriálu jsme mohli přestat vnímat, o čem je naše podobenství jako celek. Tomu se tedy budeme věnovat v poslední části našeho seriálu.

Těším se na naše další setkání na stránkách Cesty.

otec Vladimír Ziffer

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na měsíc prosinec: Všechna setkání začínají vždy v úterý v 16 hodin v Dením stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v domě U Svaté Anežky, pokud není uveden jiný čas nebo místo.

- 2. 12. Informativní schůzka
- 9. 12. Beseda s panem Karlem Kleinem, vzpomínky na zájezdy Klubu sv. Anežky
- 13. 12. Adventní celodenní duchovní obnova, kterou povede o. biskup Martin David na téma „Advent – čas setkání“, začátek mší sv. v 8.30 v kapli Božského Srdce Páně v Marianu
- 16. 12. Adventní posezení s básničkou a písničkou s panem Jardou Černým

Všem čtenářům farního zpravodaje Cesty přejeme za Klub sv. Anežky klidné prožití adventní doby a následně požehnané vánoční svátky.

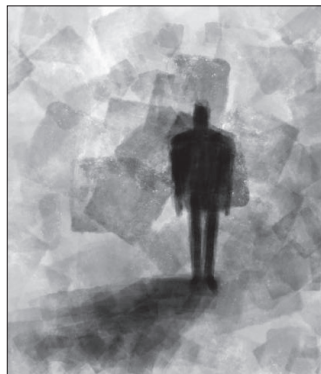
Za Klub sv. Anežky Zdislava Sovadinová

K zamyšlení

Minulou neděli začal advent, tak něco adventního.

Vzpomínka, která probouzí naději

V jednom ze svých vánočních příběhů anglický spisovatel Charles Dickens vypravuje příběh muže, který ztratil paměť srdce. Řečeno jinak, byly mu vzaty všechny pocity a myšlenky, které se, jak se setkával s lidským utrpením, postupně spojovaly a utvářely jeden řetězec. Vymazání vzpomínek na lásku mu bylo nabídnuto jako způsob osvobození se od tíhy minulosti, ale hned se ukázalo, že tím se změnil celý člověk. – Setkání s utrpením v něm nevyvolávalo žádnou vzpomínku na dobro a laskavost. Ruku v ruce s vytrácením vzpomínek v tomto člověku zároveň vysychal pramen dobra a laskavosti. Stával se chladným a chlad také šířil kolem sebe.

Stejnou myšlenku, kterou v tomto příběhu sleduje Dickens, nechává rozeznít Goethe ve své povídce o prvním slavení svátku sv. Rocha v Bingenu, poté co jej nadlouho přerušily napoleonské války. Goethe pozoruje, jak se lidé posouvají v husté tlačenci chrámem kolem světceva obrazu, a dívá se přitom na jejich tváře. Obličje jak dětí, tak dospělých září, zrcadlí se v nich radost ze slavnostního dne. Jen obličje mladých lidí byly jiné, jak napsal Goethe. Míjeli obraz bez pohnutí, lhostejně, znuděně. Goetheho vysvětlení je – narodili se v těžké době a neměli na co dobrého vzpomínat, a proto neměli ani v co doufat. Co to znamená? Jen ten, kdo má na co vzpomínat, může také doufat. Kdo nikdy nezažil dobro a laskavost, ten je nemůže znát.

Jeden duchovní, jehož úkolem bylo doprovázet lidi na pokraji zoufalství, kdysi vyprávěl něco podobného o svém působení. – Když se podaří v zoufalcích probudit vzpomínku na zkušenost či zážitek s dobrem, pak je dotčený opět schopen dobru věřit a naučí se znovu doufat, najde východisko ze zoufalství a beznaděje. Vzpomínka a naděje patří neoddělitelně k sobě. Ten, kdo minulostí pohrdá, nerozdává naději, ale boří její vnitřní základy.

Někdy se mi příběh od Charlese Dickense jeví jako vize současnosti. Nežije muž, kterému proradný duch pod záminkou falešného osvobození vymazal paměť srdce, v generaci, které pedagogika osvobození otráвила minulost, a tak jí rozmluvila naději? Když vidíme, s jakým pesimismem se část naší mládeže dívá do budoucnosti – co je toho příčinou? Neschází mladým lidem v materiálním nadbytku vzpomínka na dobro člověka, která by jim pomáhala doufat? Nezasadili jsme pohrdáním citů, karikaturou radosti, zároveň také kořeny naděje?

Skrze tyto úvahy jsme tak přímo dospěli k významu křesťanského adventu. Advent totiž právě znamená propojení vzpomínky a naděje, jež člověk potřebuje. Během církevního roku jde o to, abychom stále znovu, krok za krokem, kráčeli velkým příběhem vzpomínek, abychom probouzeli paměť srdce, a tak se učili vidět hvězdu naděje. Všechny svátky církevního roku jsou událostmi vzpomínání, a proto událostmi naděje. Důležité vzpomínky lidstva, které rok víry uchovává a zpřístupňuje, se mají v podobě posvátných údobí, skrze liturgii, zvyky a tradice, stát osobními vzpomínkami dějin vlastního života. Osobní vzpomínky se živí velkými vzpomínkami celého lidstva – velké události přetrvávají jen tehdy, stanou-li se osobními. Jestli jsou lidé schopni věřit, závisí vždy na tom, zda si na své cestě životem zamilovali víru, zda se jim lidskost Boha zjevila skrze lidskost člověka. Každý z nás by o tom dokázal povprávět svůj vlastní příběh, co pro jeho život znamenají vzpomínky na Vánoce, Velikonoce a ostatní slavnosti a svátky.

Krásný úkol adventu je tento: navzájem se obdarovávat vzpomínkami na dobro, a tak otevírat dveře naději.

Přeji Vám krásné prožití adventu a pokojné, požehnané Vánoce.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Joseph Ratzinger, Benedikt XVI. *Boží světlo v naší době. Meditace k církevnímu roku.* (Přeložila Jana Ginzellová). Nakladatelství Paulínky, 2008, str. 11–13.

Vánoční knižní tipy

Kniha pod stromečkem je vždycky dobrý nápad. Ale jak vybrat to správné čtení? Přinášíme vám dárkového knižního rádce.

Malým dětem

Hravá Bible pro nejmenší

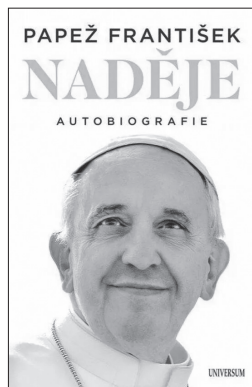

Čtení je potřeba podporovat od nejnižšího věku a le-porela s pohyblivými součástmi plní tento úkol na jednič-ku. Po delší době je na trhu opět křesťanská knížečka pro batolata s interaktivními prvky, které děti zaujmou. Ať už je to houpání Ježíška, Jonášův skok do vody přímo před velrybu nebo Mojžíšovo nakouknutí, co se skrývá pod okénkem. Pevné stránky zajistí, že zábava dětem vydrží na delší čas.

Ctitelům papeže Františka

Naděje – Autobiografie

Rok 2025 bude už navždy zapsaný jako jubilejní rok, během něhož zemřel papež František. On sám byl „*Poutníkem nadě-je*“, což se odrazilo i v jeho vlastním knižním životopisu. Pape-žové málokdy sepisují svoje paměti. Zde máme proto unikátní příležitost dočíst se, jaké bylo jeho dětství, jak vnímal svoje zvolení i jaké to je nést tíhu papežského úřadu. Krásná vzpo-mínka pro všechny, kterým bude chybět jeho „*Buon Giorno!*“

Pro ženy

Mezi trny a růžemi

Kniha shrnuje drobná pozorování, záblesky ironie, nená- padná moudra. Otevírá prostor k odpočinku a oddechnutí, přičemž zjistíte, že i malá a obyčejná slova mohou někdy výraz- ně pohnout myšlením i životem. Autorčina zamyšlení nabízejí jemnou oporu, která vás dokáže nést dál, než byste čekali.

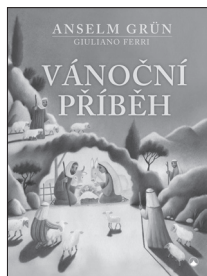

Dětským milovníkům Vánoc

Vánoční příběh

Možná že už děti slyšely příběh Ježíšova narození padesát- krát, možná stokrát (některé možná ještě ani jednou). Garan-

tujeme vám, že letos budou chtít znovu! Už dva tisíce let fascinuje malé i velké. Proto jej znovu převyprávěl oblíbený spisovatel Anselm Grün a předkládá svým čtenářům. Text je doplněn nádhernými obrazy italského ilustrátora Giuliana Ferriho, které v sobě snoubí něhu a eleganci.

Pro čtenáře Váchy *Společenstvo obětí*

I letos vyšla nová kniha oblíbeného spisovatele a kněze Marka Váchy. Tentokrát kratší a s jediným (zato důležitým) tématem: Co může za náš osud? Jsou to geny? Je to naše svobodná vůle? Je to výchova a prostředí, ve kterém jsme vyrůstali? Žádná z odpovědí není úplně špatně a pro každou snáší Vácha argumenty a příklady. Ale jaký je výsledek, to se už musíte dočíst sami...

Těm, kdo míří na hlubinu, ale rádi se i smějí *Drobky – Ze světa periferních katolíků*

Každá kniha Štěpána Smolena byla dosud jiná, ale každá stála za to. Novinka přináší mozaiku krátkých příběhů, postřehů a duchovních „apoftegmat“ ze života severočeských katolíků – kněží, farníků, dětí i lidí na okraji církve. V drobných scénkách se střídá humor s bolestí, prostota všedního dne s hlubokou teologií, syrovost periférií se světlem víry. Drobky jsou sbírkou, která neidealizuje, ale v záblescích ukazuje krásu věrnosti, sílu modlitby a křehkost lidského zápasu o víru.

Zvídavým dětem *Mami, tati, jak vypadá Ježíšek?*

Máme dětem odhalit, že jim kupujeme dárky, nebo je nechat „věřit na Ježíška“? Jak potom vyprávět o Ježíši jako Spasiteli a neplést si ho s pohádkovou bytostí? A jak do toho vstupuje Santa Claus? Knižka přístupnou formou představuje poselství těchto nejoblíbenějších svátků v roce a ukazuje, co je největší vánoční zázrak.

Pro ty, kdo mají rádi od každého trochu *Cyrlometodějský kalendář 2026*

Tři stovky stran inspirativního čtení různých žánrů od poezie přes povídky, rozhovory, vzpomínky až k duchovním textům – to je tradiční publikace Cyrlometodějský

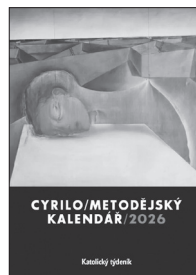
kalendář, který vychází již řadu desetiletí. Obsahuje kalendárium církevního roku a vybrané literární texty pro zamyšlení a inspiraci, básně i medailony významných osobností církevního života.

Pro kohokoliv

Zastavení pro duši

Hledáte univerzální dárek, který potěší každého? Jistě, ponožky jsou jasná volba, ale je tu i jiná možnost: Knihy osvědčeného autora Bruna Ferrera jsou pohlazením po duši. Od první nestárnoucí klasiky Příběhy pro potěchu duše až po letošní novinku s pořadovým číslem 25. Krátké příběhy s moudrou pointou a pěkné ilustrační fotky jsou dokonalou kombinací. Pěkný dárek pro kamarádku, nevěřícího kolegu nebo prarodiče.

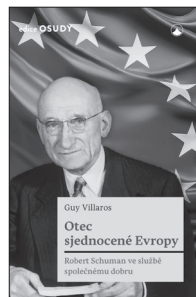

Těm, které zajímá politika

Otec sjednocené Evropy

Může se politik stát svatým? Vypadá to, že ano! Robert Schuman, jeden ze zakladatelů evropské integrace, je žhavým kandidátem. Kniha popisuje jeho život, duchovní zrání i hodnoty, které ve společnosti prosazoval. Čtenáři se mohou inspirovat a zapřemýšlet nad myšlenkou, že „svatí budoucnosti budou nosit saka.“

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Odpolední cyklus setkávání pro ženy v Opavě

Celý cyklus setkávání pro ženy nese název *Být sama sebou*.

Setkání se uskuteční **v pondělí 12. ledna 2026** od 17.30 do 20.00 v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě.

Téma: *Žena z Bible – Rút*

Lektorka: Mgr. Katarína Dubělčíková

Cena: 200 Kč, přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Duchovní obnova pro muže v Opavě

Uskuteční se **v sobotu 14. února 2026** od 9 do 17 hodin v Opavě v klášteře Marianum.

Téma: *Blahoslavenství, smysl a cíl duchovního života* (P. Vítězslav Řehulka)

Cena: 500 Kč (oběd, občerstvení, nájem, lektorné)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Přejeme všem rodinám krásné a požehnané vánoční svátky.

Jana Dostálová a Anna Němcová

Dětem

Roráty s Jezulátkem

Nastává advent. Kněz zve děti, mládež i ostatní věřící na roráty. Jedenáctiletá Eliška pošeptá mamince: „Letos chodit nebudu.“

„A proč?“ diví se maminka.

„Nechce se mi tak brzy vstávat,“ odpovídá děvče popravdě.

Maminka to čekala. Už vloni Eliška neochotně vstávala a její ranní ospalost stále roste.

Po nedělní mši svaté odchází rodina vždycky hned před kostel, kde se rodiče i děti baví se svými známými. Tentokrát vede maminka dceru k jednomu z bočních oltářů. Tam ukazuje na skříňku se soškou malého dítěte. „To je Pražské Jezulátko, Ježíšek. Má na sobě fialové šatičky, na Vánoce jej oblečou do bílého slavnostního oblečení.“

Eliška přistupuje co nejbliže ke skříňce a zadívá se do tváře malého Ježíše a zašeptá: „Ten je krásný.“

„A na Vánoce bude ještě krásnější,“ přidává se k ní maminka.

Děvče si ještě chvíli prohlíží krásnou tvářičku Jezulátka. Pak se otočí k mamince a rozhodně prohlásí: „Budu chodit na roráty. A nevynechám ani jednu.“

„To je dobře,“ pochválí ji maminka a zároveň i povzdechne nad tím, jak těžké bude ranní buzení.

Na druhý den vyskočí Eliška hned, jak ji maminka vzbudí. Umyje se, posnídá a nachystá si lampičku. I v kostele je mezi prvními. Radostně kráčí průvodem a zpívá „Ejhle, Hospodin přijde“. Po skončení průvodu však lampičku nezhasíná, ale nese ji do boční kaple. Tam ji staví rozžatou před sošku Pražského Jezulátka.

Po skončení mše svaté si tam lampičku vyzvedává, zhasíná ji a vydává se s maminkou na cestu domů. Přitom vysvětluje: „Svítila jsem Ježíškovi, když má tmou.“

Paní katechetce se nelíbí, že se Eliška chová jinak než ostatní děti. Stěžuje si na ni panu faráři. Otci Janovi to však nevadí. „Nechte ji. A neptejte se jí, proč to dělá. Je to určitě z lásky k Jezulátku.“

Eliška ve svém rozhodnutí vytrvá. Každý den nosí z lásky Jezulátku do potměné kaple rozsvícenou lampičku. Má přitom velkou radost z toho, že tam Ježíšek nemusí být potmě.

Odpoledne ve třetí adventní neděli si děvče stěžuje: „Je mi nějak divně. Drkotám se zimou.“

Uléhá s horečkou a pláče, že nebude moci zítra zanést lampičku Ježíškovi. Uklidní se až tehdy, když jí maminka slíbí: „Neboj, zanesu za tebe lampičku Jezulátku.“

Nemoc ustupuje pomalu a Eliška každý večer pláče, že nemůže na roráty za Jezulátkem. Maminka s tatínkem přemýšlejí, jak by ji potěšili. Vždyť to vypadá, že nebude moci jít do kostela ani na Vánoce.

Při štědrovečerní nadílce si rozbaluje Eliška dárek. Raduje se, když v krabici spatří Jezulátko v krásných bílých šatičkách. Objímá je a nese do svého pokoje. Tam pro ně vybírá nejčestnější místo. Do lůžka se však nevrací. Radost z Jezulátka v ní překonává nemoc a Eliška proti všemu očekávání jde ještě o Vánocích do kostela. Tam spěchá hned k Jezulátku a obdivuje jeho krásu v bílých až zlatých slavnostních šatičkách.

Odrůstající dívka se tak stává pečovatelkou dítěte Ježíše. Bude dospívat s Jezulátkem a maminka se nebude muset o ni bát.

jáhen Josef Janšta, ilustrace Majda Řeháková

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Všichni svatí z Opavy

Po Opavě se svatými – tak zněl plán našeho putování. A tím jsme těmi svatými nemyslely paní učitelky ☺. V pátek, když se slaví všichni svatí, jsme se vydali do opavských kostelů, které jsou svatým zasvěceny. Naše první zastavení bylo v kostele svaté Hedviky. Naše bývalá žákyně Markétka nás zavedla nejen do kostela, ale i na věž. Byl to krásný zážitek. Následovala zastávka u kaple svaté Alžběty. Na chvíli jsme spočinuli v konkatedrále Panny Marie a putovali dál za svatým Václavem. Do kostela svatého Vojtěcha nás doprovodila Magda a u kostela svatých Janů jsme se dověděli nejen o životě Jana Evangelisty a Jana Křtitele, ale i o Janu Nepomuckém, kterému je zasvěcen kostel v Kylešovicích, a o svaté Kateřině (z Kateřinek). Svatí Petr a Pavel z Jaktáře naše putování zakončili. Všichni svatí – orodujte za nás.

Všichni svatí z Hradce

Poslední den v říjnu jsme se i na Hradci věnovali svátku Všem svatých. Obvyklá mše svatá v kostele byla ozvláštněna tím, že po kázání se nám představili někteří svatí. Každá třída si totiž připravila krátkou scénku ze života některého svatého a ostatní měli uhodnout, o kterého svatého jde. Po návratu do školy už se všichni začali věnovat připravenému programu. Pan učitel Milan Vícha připravil pro první i druhý stupeň soubor úkolů, kdy se žáci pomocí her dozvídali více informací ze života svatých. Některé úkoly byly velmi napínavé, jiné naopak velmi vtipné, některé se plnily vevnitř, jiné venku. Bylo i krásné počasí, které také přispělo k příjemnému prožitku celého dne.

Podzimní tvoření rodičů s dětmi

Jedno úterní odpoledne byla naše škola plná nejen dětí, ale i rodičů. Společně přišli na tvořivé dílničky. Hlasitý smích i úžas nad krásou výrobků, které vznikaly pod rukama ši-

kovných dětí a rodičů, byly slyšet po celou dobu tvoření. Vznikla voňavá mýdla s kousky sušených květin, svíčky překrásných barev, batikovaná trička, ve kterých teď chodí děti do školy – (vypadá to jako školní uniforma ☺). Skřítky z podzimních plodů a ušité dýně zase pomohli vyzdobit parapety našich domovů. Nechybělo ani kačíčko a malé pohoštění. Zkrátka – bylo to po všech stránkách milé a inspirativní odpoledne.

Hermannovic holka

Celý loňský školní rok jsme se věnovali tématu míru a války, proto jsme si s dětmi nemohli nechat ujít ani výstavu Hermannovic holka, která je ke zhlédnutí v Obecním domě. Děti se seznámily s osobností, která se narodila v Opavě, byla židovského původu a prošla tak útrapami války. S jejím osudem, osobními předměty i její rodinou se děti seznámily ve vyprávění paní průvodkyně. Výstava byla doplněna i o hravé interaktivní prvky, a proto si děti přišly na své i po zajímavém výkladu. Po výstavě následovala tělesná výchova na dětském hřišti, což děti opravdu radostně uvítaly.

Podzimní družina ve škole

Další měsíc utekl jako voda v potoce a děti jsou zase o krok blíže celý rok očekávaným vánočním svátkům. Vánoční stromečky, baňky a dárky začínají pomalu zaplňovat všechny obchody. Děti u nás ve škole se ale pomaličku začínají připravovat na dobu adventní, která té vánoční předchází. Spolu s paní vychovatelkou si děti v keramice vyrobily malý adventní věnec. Navlékali jsme také

náramky z korálků, které si už některé děti schovávají jako první dárečky pro maminku pod stromeček. Děti také moc bavila práce s dřevěnými lékařskými špachtlemi, ze kterých si slepovaly jednoduché letadlo. Děti při společném čtení s napětím poslouchaly příběh malého Eliáše a jeho malé babičky, která se mu vylíhla z vajíčka a se kterou zažívá spoustu dobrodružství.

Družina je po škole ☺

60. výročí Večerníčku aneb Večerníček ožil!

V pátek 24. října 2025 se školní družina proměnila v pohádkový svět plný smíchu, fantazie a dobrodružství. Akce s názvem „Družina je po škole“ se v podzimním čase nesla v duchu oblíbeného Večerníčku. Této akci se z naší školy účastnilo velké množství dětí, které si celé odpoledne i večer skvěle užily.

Od samého začátku panovala veselá a tvořivá nálada. Setkání začalo zhlédnutím oblíbené pohádky Kosí bratři. Pak po úvodní hře následovaly tvořivé dílny, ve kterých si děti s nadšením vyráběly postavičky známých pohádkových hrdinů – Boba a Bobka, Maxipsa Fíka i motýla Emanuela a samozřejmě nechyběla ani typická papírová čepice Večerníčka, kterou si každý ozdobil svoji papírovou tašku.

Na programu nechyběly ani různé hry, soutěže, které pro děti s pečlivostí a láskou připravili pedagogové a vychovatelky školní družiny. Večer byl zakončen oblíbenou noční stezkou odvahy, která přinesla dětem malé dobrodružství a trochu vzrušení.

Celá akce se nesla v duchu přátelství, radosti a pohody. Díky obětavé práci pedagogů a vychovatelek se „Večerníček“ stal nezapomenutelným zážitkem, na který budou děti ještě dlouho vzpomínat.

Zápis do 1. třídy – už v lednu

V obou našich budovách – jak v Hradci nad Moravicí na Zámecké ulici, tak v Opavě na Slavkovské ulici, proběhne zápis dětí do 1. třídy ve stejném termínu, a to **v pátek 16. ledna 2026** od 14 do 18 hodin. Je možné také online přihlašování přes elektronickou přihlášku na školním webu: czs-hradec.edupage.org

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Jaktař rozsvítí charitní betlém

Už potřetí se rozsvítí v Jaktaři vyřezávaný betlém vyrobený klienty Charity Opava. Letos to bude v pondělí 1. prosince v 17 hodin a oproti loňsku v něm přibude nové vyřezané zvírátko – velbloud.

Pokračuje tak tradice, k níž dali před třemi lety podnět občané Jaktaře, kteří v této městské části postrádali slavnostní nasvícenou vánoční

výzdobu. Na výrobě dřevěného betlému, který je rozebiratelný a dá se proto použít opakovaně, pracovali zaměstnanci i klienti sociálně terapeutické dílny Radost a Chráněných dílen Charity Opava za přispění Magistrátu města Opavy. K postavám Svaté rodiny, dvou kraviček a dvou oveček se letos připojí také velký vyřezávaný velbloud.

Těšit se můžete také na zpívání koled, kávu a sladkosti z pojízdne Kavárny pro radost či horký punč. Betlém bude umístěn na paloučku v zatáčce naproti pneuservisu a Jaktař bude zdobit celý prosinec.

Blíží se Tříkrálová sbírka a Charita Opava hledá koledníky

Po celý rok pomáhají potřebným finance vybrané v Tříkrálové sbírce. Dvacátý šestý ročník této největší dobročinné sbírky v České republice začne 1. ledna 2026 a potrvá až do 14. ledna. Na Opavsku sbírku tak jako vždy pořádá Charita Opava, která se přes každoroční úspěšnost tohoto svátku lidské vzájemnosti potýká s nedostatkem koledníků, a to zejména v Opavě. Organizátoři se proto obrací na děti i dospělé především z města Opavy s prosbou o pomoc při koledování.

Výtěžek s loňské „Tříkrálovky“ na Opavsku podpořil například seniory, vážně nemocné a lidi s handicapem, o které pečují charitní služby. Tříkrálová sbírka je akcí s velkým přesahem, vedle prosby o dar pro potřebné také přispívá k lidské soudržnosti. Kašpara, Melichara a Baltazara totiž každoročně netrpě-

livě vyhlíží v mnoha domácnostech. Samotným koledníkům pak koledování přináší povznášející pocit z toho, že udělali radost svou návštěvou a přispěli k řešení různých těžkostí a problémů lidem ve svém okolí.

Charita Opava pro koledníky připravuje jako poděkování soutěže o zajímavé ceny, setkání v kině Mír s promítáním filmu, návštěvu akvaparku nebo červnové Sluníčkové odpoledne plné zábavy.

Za každého koledníka budeme moc rádi. Zájemci o koledování z řad jednotlivců i celé skupinky se mohou již nyní hlásit u koordinátorky Tříkrálové sbírky na Opavsku Marie Hanušové na e-mailové adrese tk@charitaopava.cz nebo na telefonu 604 175 518. „*Při koledování se dá zažít hodně pěkných chviliek, a navíc je hezké začít nový rok dobrým skutkem. Připojte se k nám, přijďte si užít radost z koledování, šířit poselství Tří králů a přispět k dobré věci,*“ vzkazuje Marie Hanušová.

Tomáš Schaffartzik převzal Cenu Charity Česká republika

Cenu Charity Česká republika obdržel v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě zástupce ředitele Charity Opava a vedoucí charitních chráněných dí-

len Tomáš Schaffartzik. Cenu převzal stejně jako dalších devět významných charitních osobností a čtyři podporovatelé Charity z rukou ředitele Charity ČR Lukáše Curyla, prezidenta Charity ČR Pavla Posáda a ředitelky organizace Kristýn služebník Jany Šedivé.

Tomáš Schaffartzik přišel do Charity Opava v roce 1997 v době ničivých povodní, tehdy ještě na takzvanou civilní službu. V Charitě už zůstal a postupně se stal zástupcem ředitele, manažerem a také vedoucím technických dílen. Díky jeho nasazení otevřela Charita Opava před pěti lety v Jaktari sjednocené Chráněné dílny Charity Opava, které dnes zaměstnávají na sto osmdesát lidí s různými zdravotními handicapy.

Tomáš Schaffartzik během předávání poděkoval za podporu manželce a celé své rodině. „A nemohl bych tady určitě stát, kdybych nemohl stavět na práci svých předchůdců a spolupráci svých kolegů,“ dodal.

Cena Charity ČR je připomínkou obětavosti, lidskosti a solidarity, na nichž stojí celé charitní dílo. Uděluje se od roku 2008 a za více než patnáct let své existence se stala jedním z nejvýznamnějších ocenění v neziskovém sektoru. Tomáš Schaffartzik je již pátým zaměstnancem Charity Opava, který tuto cenu obdržel. V roce 2008 cenu převzala první ředitelka Charity Opava Anna Ekslerová, o dva roky později to byly další dvě zakladatelky opavské Charity Olga Rampáčková a Anna Foldýnová. Cenu Charity České republiky také roce 2018 získal ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

Konec roku přináší povinnost náhradního plnění. Pomůže Charita Opava!

Optimální možnost vyřešení zákonné povinnosti zaměstnávat osoby se zdravotním postižením formou takzvaného náhradního plnění přináší firmám a institucím zaměstnávajícím více než pětadvacet osob Charita Opava.

Její chráněné dílny či masážní centrum nabízejí řadu výhodných způsobů, jak povinný podíl splnit a neodvádět zbytečně finance do státního rozpočtu. Vedle kompletačních prací, skartace dokumentů a zpracování elektroodpadu je zde také nabídka originálních předmětů a dárků pro obchodní partnery či zaměstnance. Dílny umí na zakázku vyrobit keramiku a celou škálu šitých výrobků včetně umístění

loga podle zadání. „Naše dílny jsou velmi pružné a poradí si i s náročnými nárazovými či stabilními zakázkami,“ říká manažer Charity Opava Tomáš Schaffartzik a vzkazuje firmám a podnikatelům, ať se na něj v případě potřeby neváhají obrátit v pracovní době na telefonním čísle 731 625 802 nebo kdykoli na e-mailu schaffartzik@charitaopava.cz. Další potřebné informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

Charita Opava je členem Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených ČR

Nejmladším členem Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených České republiky se stala Charita Opava. Asociace již více než třicet let hájí zájmy významné skupiny zaměstnavatelů a pomáhá jim vracet lidi se zdravotním postižením zpět do života.

Asociace sdružuje zhruba sto čtyřicet členů, jimiž jsou podnikatelé, obchodní společnosti, družstva i některé neziskové organizace zaměstnávající více než polovinu osob se zdravotním postižením. Spolupracuje a hledá společný postup s orgány státní správy, zákonodárci i regionálními partnery v této specifické problematice, v níž se prolíná podnikání na volném trhu s integrací znevýhodněných.

Členy asociace nepřijímá automaticky. „Snažíme se udržet náš kredit na dobré jméno jako podmínku pro naši práci, spolupráci s partnery a prosazování společných cílů,“ píše se na jejich webových stránkách. Charita Opava zaměstnává na sto osmdesát osob se zdravotním postižením, kteří pracují především v Chráněných dílnách Charity Opava, ale také například v masérském centru a jiných střediscích.

Charita Opava

Kostel sv. Janů

Celkem čtyřikrát budete moci poslední měsíc v roce navštívit opavský kostel sv. Janů. Také v prosinci zde bude pokračovat slavení **mše svaté v první neděli v měsíci**. V neděli 7. prosince ji bude celebrovat o. Vladimír Ziffer.

O den později, tedy v pondělí 8. prosince, se zde od 12 do 13 hodin uskuteční Adorace Nejsvětější Svátosti. Jde o takzvanou **Hodinu milosti pro celý svět**, zvanou též zázračná hodina. Tento den se v pravé poledne konají adorace na mnoha místech po celém světě.

V sobotu 13. prosince se můžete těšit na akci s názvem **Světýlka – svátek sv. Lucie** v kostele sv. Janů. Přijďte v adventním čase nasát nevšední atmosféru kostela osvětleného od 17 do 20 hodin stovkou plamínek svíček v den sv. Lucie, od kterého se noci zase zkracují. I proto je sv. Lucie symbolem světla.

A poslední akcí bude ve středu 24. prosince **vánoční půlnoční mše**, kterou bude na Štědrý den od 24 hodin sloužit v kostele sv. Janů v Opavě vojenský kaplan Kamil Vícha.

Vánoce s Mary's Meals

Bazar vánočního cukroví

O 4. neděli adventní zveme ve farnosti Panny Marie na **Bazar vánočního cukroví**, na němž budeme prodávat domácí vánoční cukroví. Každý zakoupený kousek se promění ve školní oběd pro děti v nouzi.

Prodávat se bude **před konkatedrálou** (za nepříznivého počasí v kapli sv. Anny)

po dopoledních mších (v případě velkého množství cukroví i po večerních).

Jak se můžete zapojit?

1. **Nákupem:** Přijďte, kupte si „krabičku“ cukroví a podpořte Mary's Meals. Váš příspěvek je obědem pro potřebné.
2. **Pečením:** Máte rádi pečení a chcete se podělit o svůj um? Upečte vánoční cukroví a přispějte jím do našeho bazaru. Nabízíme dvě možnosti:
 - Můžete donést **vlastní, již nabalenou krabičku/tácek**, který se bude prodávat jako celek.
 - Nebo můžete upéct **jeden druh cukroví v množství cca 50 kusů**. Z těchto porcí pak budeme kompletovat prodejní krabičky.

Cukroví prosím doneste na faru v sobotu (před prodejem) mezi 14. a 17. hodinou na faru (Almužnická 2, Opava), vlastní již zabalenou krabičku stačí přinést v neděli ráno.

Pokud byste rádi přispěli upečeným cukrovím, prosím, kontaktujte Kláru Sovadinovou (tel. 731 625 784), abychom mohli vše lépe zkoordinovat.

Každý drobný dar, ať už v podobě cukroví nebo finanční, má obrovský význam.

Děkujeme, že pomáháte proměnit hlad v naději.

Klára Sovadinová

Symbolické místo u vánočního stolu

Dříve se u štědrovečerního stolu prostíralo místo navíc pro nečekaného hosta – gesto otevřenosti a lidskosti vůči tomu, kdo byl na cestě, sám nebo hladový. Byl to tichý projev naděje, že v čase Vánoc nikdo nezůstane opomenutý.

Dnes se svět změnil, ale pojďme společně smysl této tradice naplnit novým životem. Stále existují miliony dětí, které čekají na své místo u stolu, na jídlo, které utiší hlad, a na šanci učit se a snít o budoucnosti.

Mary's Meals pomáhá už více než 3 milionům dětí v nejchudších zemích světa a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí pouhých 550 Kč. Symbolickým místem u vánočního stolu darujete dětem v chudobě teplé jídlo, vzdělání a naději. Každý zakoupený talíř je součástí udržitelné změny, která dává komunitám sílu postavit se na vlastní nohy

– jídlo se připravuje z místních surovin, vaří ho dobrovolníci z místních vesnic, a tím roste nejen dítě, ale i celá komunita.

Když prostřete místo u svého stolu, pomáháte přerušit začarovaný kruh chudoby a hladu. Připomínáte si, že skutečné Vánoce začínají tam, kde se dělíme o to, co máme. A právě tehdy se rodí vánoční poselství – naděje, radost, pokoj a mír pro všechny.

Petra Burianová, ambasadorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli:

„Moje cesta do Malawi byla jedním z nejsilnějších zážitků v mém životě. Viděla jsem tisíc dětí s hrnečky v rukou, které se těší na své jediné jídlo dne. A přesto z jejich očí vyzařovala radost a naděje. Náš svět nekončí za plotem našeho domu ani za hranicemi naší země. Každý z nás může přispět drobným kouskem svého dostatku – a proměnit ho v naději tam, kde je jí nejvíc potřeba. Mohu z vlastní zkušenosti říct, že každá koruna vynaložená na Mary's Meals je využita s obrovskou pokorou, účelně a s láskou.“

Prostřete místo. Rozsviňte naději.

Tyto Vánoce můžete jednoduchým gestem změnit svět.

Prostřete symbolické místo u svého stolu pro dítě, které žije v chudobě – a darujte mu teplé jídlo, vzdělání a šanci na lepší budoucnost zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals. Více na www.mistouvanocnihostolu.cz.

S každým darem roste radost, pokoj a mír, které dělají Vánoce opravdovými.

Jedno místo. Jeden talíř. Jeden krok k udržitelnější naději pro všechny.

Veronika Miškaříková

Ples opavských farností 2026

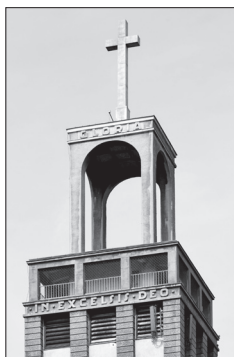
Druhý ročník Plesu opavských farností se uskuteční v **sobotu 24. ledna 2026** v Lidovém domě v Opavě od 19 hodin. Těšit se můžete na skvělou kapelu NABOOband, bohatou tombolu a kulturní program. Během večera bude možnost zakoupení večere a dalšího občerstvení.

Cena vstupenky je 300 Kč. Předprodej vstupenek bude zahájen od prosince v aplikaci, kterou najdete na internetových stránkách farnosti Panny Marie. Vstupenka na ples může být dobrým dárkem na Vánoce pro vaše blízké.

Těšíme se na Vás!

Lukáš Graca, pořadatel

Vánoční výstup na věž sv. Hedviky

V sobotu 27. prosince od 17 do 20 hodin bude ve farnosti zpřístupněna věž kostela sv. Hedviky.

Těšit se můžete nejen na krásný výhled na vánoční Opavu, ale také na hudební doprovod během výstupu na věž.

Vedle bočního vchodu kostela sv. Hedviky vás v témže čase čeká živý betlém s pastýři a ovečkami. V 18 hodin do „Betléma“ dorazí Svatá rodina.

Marek Chovanec, jáhen

Betlémské světlo

Skauti vám přinesou Betlémské světlo až domů

I letos může na vašich svátečních stolech hořet světlo až z Betléma. Betlémské světlo, plamínek putující z Betléma napříč Evropou, budou opět všem zájemcům **v úterý 23. prosince** v dopoledních hodinách roznášet opavští skauti a skautky.

Betlémské světlo je předvánoční služba skautů a skauetek společnosti. Je symbolem míru, naděje a přátelství a zároveň lidem připomíná, že ty nejdůležitější věci jsou křehké a vyžadují naši pozornost. Myšlenka šíření Betlémského světla vznikla v Rakousku v roce 1986, v Československé republice se poprvé rozsvítilo až po Sametové revoluci.

Pokud chcete, aby skauti přinesli Betlémský plamínek také vám či vašim blízkým, ozvěte se na emailovou adresu 3opava@skaut.cz nebo telefonní číslo 732 183 084.

skautky 3. oddílu

Oznámení

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Konkatedrála Panny Marie* – **každý čtvrtek** od 15 do 18 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření v kapli sv. Anny (popř. v sakristii), **každý pátek** od 17 hodin do začátku mše svaté tichá adorace s možností přijmout svátost smíření. **První pátek v měsíci** je po mši svaté adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **třetí pátek v měsíci** adorace s Korunkou k Božímu milosrdenství.
- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin. Po mši svaté v 8 hodin: **každý první pátek v měsíci** litanie k Srdci Ježíšovu a úkon zasvěcení lidstva; pobožnost **první soboty v měsíci** výstav Nejsvětější

svátosti, modlitba růžence a 15minutové rozjímání o růžencovém tajemství.

- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)* – **každý první pátek** tichá adorace od 17.20 do začátku mše svaté, která je v 18 hodin.

Změna mší svatých

- Z důvodu konání koncertů v rámci Vánočních trhů na Dolním náměstí budou po celý advent mše svaté a adorace z kostela sv. Vojtěcha přesunuty do konkatedrály Panny Marie.
- V adventní době bude **ve všední den** v konkatedrále Panny Marie pouze rorátní mše svatá v 6 hodin (v 7 hodin mše nebude).

- V neděli 21. prosince (4. neděle adventní) nebude sloužena mše svatá v 16.30.

Roráty a mše s adventním příběhem pro děti v konkatedrále

- ve všední dny v 6.00 (pondělí–čtvrtek s příběhem pro děti);
- v pátek v 18.00 (mše s příběhem pro děti);
- v sobotu v 7 hodin.

Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

v pondělí 8. prosince, mše svaté budou v konkatedrále Panny Marie v 6 hodin a v 18 hodin.

Biblická hodina

s o. Jiřím Ramíkem na téma *Abrahám: Cesta víry a svobody* se uskuteční ve středu 10. prosince od 17 hodin v kapli sv. Anny.

Vzdělávání ve víře

Další přednáška vzdělávacího cyklu *Svatosti v životě křesťana* s o. Petrem Smolkem na téma Eucharistie se uskuteční ve čtvrtek 11. prosince v 19 hodin v budově Slezské univerzity v Opavě (Bezručovo náměstí 14, učebna C 308 v 1. patře).

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v sobotu 20. prosince v konkatedrále od 19 hodin.

Zpovědní den

ve farnosti Panny Marie bude o 4. neděli adventní, tj. 21. prosince, v konkatedrále od 14 do 17 hodin.

Nejbližší plánované sbírky

- Neděle 14. prosince – sbírka na opravy (v kostelech farnosti Panny Marie).

Prosebné a významné dny

- Pátek 5. prosince – první pátek v měsíci;
- pondělí 8. prosince – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu (doporučený svátek);
- středa 24. prosince – Štědrý den;
- čtvrtek 25. prosince – slavnost Narození Páně (zasvěcený svátek);
- pátek 26. prosince – svátek sv. Štěpána, prvomučedníka;
- neděle 28. prosince – svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa; zakončení Jubilejního roku v ostravsko-opavské diecézi;
- středa 31. prosince – poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku;
- čtvrtek 1. ledna 2026 – slavnost Matky Boží, Panny Marie (zasvěcený svátek); Světový den modliteb za mír; Nový rok.

Přehled vánočních bohoslužeb a akcí

bude k dispozici od 3. neděle adventní, tj. od 14. prosince, v opavských kostelích a na webu farnosti www.farnostopava.cz.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 32., číslo 12, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 11. 1. 2026, uzávěrka 14. 12. 2025